

Regler for Colonialraadets Dannelsse, og holder de reent communale Spørgsmaal udenfor, forbeholdende det til en senere Tids Udvikling.

Hvad de enkelte Bemærkninger angaaer, som Udvalget har fremsat ved Udkastets enkelte Paragrapher, da skal jeg, idet jeg anerkjender Værdien af disse Bemærkninger i flere Retninger, og med Redebonhed skal gaae ind paa adskillige af dem, ikke videre udtale mig desangaaende paa Sagens nærværende Standpunkt, men jeg skal blot sluttelig gjøre opmærksom paa, hvad det vil føre til, om Udvalgets Forslag, som det nu foreligger, bliver antaget. Det ærede Udvalg har nemlig sluttet sin Indstilling angaaende Udkastets Ikte-Bedtagelse med den Bemærkning, at et nyt Forslag vil være at udarbejde og forelægge en i Colonierne valgt Forsamling. Jeg skal hertil erindre, at jeg haaber, at Udvalget vil forandre sin Anskuelse til Sagens følgende Behandling, thi jeg frygter virkelig ellers for, at hele Sagen vil standses. Det er jo ganske vist, at det ærede Landssting kan simpelthen forkaste Loven, og derved bliver det altsaa afgjort for det Første, at ikke nogen Coloniallov kommer ud; men naar dette skeer i den Forudsætning, som af Udvalget er antydet, og uden hvilket Forbehold Udvalget maaskee vilde have Betænkelse ved denne Indstilling, nemlig, at Regjeringen vil begynde at bearbejde Forslaget forfra i den angivne Retning, saa skal jeg, uden at gaae nærmere ind paa de Bemærkninger, som dette iøvrigt kunde give Anledning til, blot gjøre opmærksom paa, at det maaskee dog ikke er en saa ganske simpel Sag. Jeg vil herved aldeles affee fra det Krav paa Regjeringens Sjælelighed, som her gjøres, at nemlig Regjeringen, efterat have bearbejdet Sagen paa den Maade, som nu er skeet, skulde, efterat dens Lovforslag var forkastet, strax efter bearbejde Sagen i en anden Retning; der har hidtil været et saadant Forhold mellem Rigsdag og Regjering, at det vel var en af de Ting, man nok kom til Enighed om. Men, hvad jeg beder at lægge mere Vægt paa, er, at Regjeringen vanskelig vilde kunne gjøre det med passende Anstand. Regjeringens Stilling er nemlig følgende. Man har, efterat have faaet de nødvendige For-

arbejder fra Colonierne herhjem, bragt et foreløbigt Udkast istand, som derefter er blevet forelagt en Forsamling, som var fremgaaet af frie Valg af Borgerraadene paa Derne, og hvori der kun have siddet to af Regjeringen paa Hans Majestæts Begne valgte Medlemmer, og hvilke to Medlemmer have nydt den Tillid af deres Medarbejdere, at de begge have siddet i det Udvalg af Tre, som have affattet de ti Mænds Betænkning. Denne Forsamling har i lige Tal, hvad enten man regner de Kongevalgte med eller ikke — thi der var Een fra St. Croix og Een fra St. Thomas — repræsenteret St. Croix og St. Thomas med St. Jan; disse Mand have droftet Regjeringens Udkast med fuldkommen Frihed, som det ogsaa af selve deres Betænkning fremgaaer, og fremdeles med al Opfordring til, som ogsaa fremgaaer af Betænkningen, at vi tre sig om det væsentligste Divergenspunkt i Udvalgets Forslag, nemlig om Delingen af Colonialraadet i to Raad, eller Bibeholdelsen af det som eet Raad, og dog ere disse Mand komne i det Væsentlige til det samme Resultat, som Regjeringen; de have kun foreslaaet enkelte Forandringer, der saa godt som alle ere optagne af Regjeringen. Den eneste Hovedbetænkelse, der har fundet sit Udtryk i de ti Mænds Betænkning, er den, som den ene Halvdeel har udtalt; nemlig, om ikke ligefrem den danske Grundlov maatte være at udstrække til Derne; herimod har Regjeringen udtalt sig fra første Færd, og maaskee erklære sig, og det er for den meget tilfredsstillende at see, at i dette Stykke finder Regjeringen forsaavidt Understøttelse hos det ærede Udvalg. Men, naar Sagen nu forholder sig saaledes, hvorledes vilde da Regjeringens Stilling være, naar den skulde tilraade Hans Majestæt efter Lovforslagets Forkastelse atter at lade et nyt Lovforslag udarbejde og forelægge en Forsamling i Colonierne, en Forsamling, som enten maatte blive den samme, som den nys afholdte Ti-Mænds Forsamling, eller en meget lignende, men som ikke vilde have større Competence, end denne har havt til at udtale sig paa Dernes Begne. Det turde blive en meget lidet ønskelig Stilling for Regjeringen, og ogsaa en lidet ønskelig Stil-